

REGULI DE PROCEDURĂ ARBITRALĂ ALE CURȚII DE ARBITRAJ COMERCIAL MARITIM ȘI FLUVIAL DE PE LÂNGĂ FUNDAȚIA CARDINAL POINTS

ART. 1. Noțiuni:

(1). **Arbitrajul instituționalizat**, este acea formă de jurisdicție alternativă nestatală, organizată și desfășurată în baza convenției arbitrale de către o instituție permanentă de arbitraj, pe baza unui **Regulament propriu de organizare și funcționare** și în conformitate cu **Regulile de procedură arbitrală ale instituției permanente de arbitraj, cu dispozițiile Codului de procedură civilă în măsura în care aceste norme nu contrazic prezentele reguli de procedură arbitrală, denumite în continuare reguli și cu dispozițiile Convenției europene de arbitraj comercial internațional încheiată la Geneva la 21 aprilie 1961.**

(2). **Litigiul arbitral**, în înțelesul prezentelor reguli este orice litigiu derivând dintr-un contract, inclusiv referitor la încheierea, interpretarea, executarea sau desființarea lui, cât și din alte raporturi juridice arbitrabile, excepție făcând litigiile ce privesc starea civilă, capacitatea persoanelor, dezbateră succesoră, relațiile de familie, precum și cele ce privesc drepturile asupra cărora părțile nu pot să dispună.

(3). **Litigiul arbitral național**, este litigiul care se desfășoară în România, dacă părțile au naționalitatea sau cetățenia română și dacă litigiul s-a născut dintr-un aport juridic de drept privat care nu conține elemente de extraneitate.

(4). **Litigiul arbitral internațional** este litigiul care se desfășoară în România și decurge dintr-un raport juridic de drept privat cu elemente de extraneitate.

ART. 2. Competența exclusivă a CURȚII DE ARBITRAJ COMERCIAL MARITIM ȘI FLUVIAL DE PE LÂNGĂ FUNDAȚIA CARDINAL POINTS

(1). Încheierea convenției arbitrale sub forma compromisului sau clauzei compromisorii exclude, pentru litigiul care face obiectul acesteia, competența instanțelor judecătorești și conferă arbitrilor competența de a statua asupra litigiului respectiv.

ARBITRAJUL INSTITUȚIONALIZAT

CAPITOLUL I.

REGULI DE PROCEDURA ÎN SOLUȚIONAREA LITIGIILOR ARBITRALE INTERNE

SECȚIUNEA 1. DISPOZIȚII GENERALE

ART. 3. Alegerea arbitrajului instituționalizat

(1) Prin convenția arbitrală părțile supun soluționarea litigiilor dintre ele **CURȚII DE ARBITRAJ COMERCIAL MARITIM ȘI FLUVIAL DE PE LÂNGĂ FUNDAȚIA CARDINAL POINTS**, denumită în continuare **CACMF**.

(2) În caz de contrarietate între convenția arbitrală și regulile de procedură arbitrală ale instituției arbitrale la care convenția arbitrală trimite, prevalează convenția arbitrală.

ART. 4. Organizarea și administrarea arbitrajului instituționalizat

(1) Organizarea și administrarea soluționării litigiilor arbitrale interne și internaționale se realizează de către **CACMF**.

(2) În soluționarea litigiilor interne se vor aplica prezentele reguli, care, atunci când sunt neîndestulătoare, se vor completa cu normele Codului de procedură civilă.

(3) Regulile arbitrale de procedură emise de **CACMF**, nu pot deroga de la dispozițiile imperative ale legii, cele privind ordinea publică sau bunele moravuri sau de la principiile dreptului material al arbitrajului

ART. 5. Obiectul arbitrajului

Persoanele care au capacitatea deplină de exercițiu a drepturilor pot conveni să soluționeze pe calea arbitrajului litigiile dintre ele, în afară de acelea care privesc starea civilă, capacitatea persoanelor, dezbateră succesorală, relațiile de familie, precum și drepturile asupra cărora părțile nu pot să dispună.

ART. 6. Principii

(1) Pe durata procedurii arbitrale trebuie să se asigure părților, sub sancțiunea nulității hotărârii arbitrale, egalitatea de tratament, respectarea dreptului de apărare și a principiului contradictorialității.

(2) Părțile au îndatorirea să își exercite drepturile procedurale conferite de prezentele reguli și de celelalte norme de procedură aplicabile cu bună-credință, potrivit scopului în vederea căruia au fost recunoscute și fără a se încălca drepturile procesuale ale altei părți. Ele au obligația să coopereze cu tribunalul arbitral pentru soluționarea litigiului în termenul stabilit și conform normelor legale.

ART. 7. Confidențialitatea procedurii arbitrale

(1) Toate datele, documentele și celelalte elemente componente ale dosarului arbitral au caracter confidențial și nicio persoană, cu excepția celor implicate în desfășurarea litigiului respectiv, nu poate avea acces la dosar fără acordul scris al părților.

(2) **CURTEA DE ARBITRAJ COMERCIAL MARITIM ȘI FLUVIAL DE PE LÂNGĂ FUNDAȚIA CARDINAL POINTS**, precum și personalul care își desfășoară activitatea în cadrul acestuia, tribunalul arbitral, au obligația să asigure confidențialitatea arbitrajului, neavând dreptul de a publica sau a divulga datele de care iau cunoștință în îndeplinirea atribuțiilor ce le revin, fără încuviințarea părților.

(3) Prin excepție de la prevederile alin.(2), cu acordul expres al părților, hotărârile arbitrale pot fi publicate integral. Ele pot fi însă publicate parțial ori în rezumat sau comentate sub aspectul problemelor de drept ivite, în reviste, lucrări ori culegeri de practică arbitrală, fără indicarea numelui său denumirii părților ori date care ar putea prejudicia interesele lor.

(4) Președintele **CACMF**, iar în lipsa acestuia vicepreședintele desemnat, poate autoriza, de la caz la caz, cercetarea dosarelor în scopuri științifice sau de documentare, după rămânerea definitivă a hotărârilor arbitrale.

(5) Principiul confidențialității este garantat și de caracterul nepublic al dezbaterilor.

ART. 8. Soluționarea pe cale amiabilă

În orice stadiu al litigiului, tribunalul arbitral va încerca soluționarea acestuia pe baza înțelegerii părților, recomandând, unde este cazul, apelarea la metode de soluționare alternativă a litigiilor, în condițiile legii.

SECȚIUNEA 2. CONVENȚIA ARBITRALĂ

ART. 9. Formele convenției arbitrale

(1) Convenția arbitrală se încheie în scris, fie sub forma unei clauze compromisorii, înscrisă în contractul principal, fie sub forma unei înțelegeri de sine stătătoare, denumită compromis.

(2) Clauza compromisorie este acea clauză prin care părțile convin ca litigiile ce se vor naște din contractul în care ea este inserată sau în legătură cu acesta să fie soluționate pe calea arbitrajului.

(3) Validitatea clauzei compromisorii este independentă de valabilitatea contractului în care a fost înscrisă.

(4) Prin compromis părțile convin ca un litigiu ivit între ele să fie soluționat pe calea arbitrajului, arătându-se, sub sancțiunea nulității, obiectul litigiului.

(5) Convenția arbitrală poate rezulta și din introducerea de către reclamant a unei cereri de arbitraj și acceptarea pârâtului ca această cerere să fie soluționată de **CACMF**.

(6) Acceptarea pârâtului trebuie să fie expresă și consemnată în scris.

ART. 10. Încheierea convenției arbitrale de către stat și autoritățile publice

(1). În condițiile legii sau ale convențiilor internaționale la care România este parte, statul și autoritățile publice au dreptul de a încheia convenții arbitrale pentru soluționarea litigiilor arbitrabile.

(2). Persoanele juridice de drept public, care au în obiectul lor de activitate și activități economice, au dreptul să încheie convenții arbitrale, în afară de cazul în care actul lor de înființare și organizare ori legea prevăd altfel.

SECȚIUNEA 3. TRIBUNALUL ARBITRAL

ART. 11. Constituirea tribunalului arbitral

(1) Pot fi arbitri în cadrul **CACMF**, numai persoanele fizice, dacă au capacitate deplină de exercițiu și au urmat un curs de formare inițială în domeniul arbitrajului, cu excepția cadrelor didactice universitare și a absolvenților de studii doctorale în domeniul juridic.

(2) Arbitrul unic sau, după caz, totalitatea arbitrilor și supraarbitrilor investiți, constituie, în sensul prezentelor reguli, tribunalul arbitral al **CACMF**.

(3) În funcție de complexitatea cauzei și de valoarea obiectului litigiului, tribunalul arbitral poate fi alcătuit dintr-un arbitru unic sau din 3 arbitri, dintre care unul este supraarbitru.

ART. 12. Competența exclusivă

Tribunalului arbitral investit are competență exclusivă în soluționarea litigiului respectiv.

ART. 13. Desemnarea arbitrului

(1) Părțile au dreptul, prin convenția arbitrală, să stabilească modul de constituire al tribunalului arbitral în vederea soluționării litigiului dintre ele, indicând arbitru unic sau arbitrii titulari și arbitrii supleanți, dintre persoanele înscrise în Lista de arbitri, având în vedere pregătirea profesională, experiența și implicarea acestora în activitatea **CACMF**. Dacă nu au indicat numele arbitrilor, se va indica cel puțin modalitatea de desemnare a acestora.

(2) Dacă părțile au convenit ca litigiile dintre ele să fie soluționate de un arbitru unic, acesta va soluționa cu celeritate diferendul.

(3) O parte nu poate desemna mai mulți arbitri decât cealaltă parte, o convenție în acest sens fiind nulă, la fel ca și clauza din convenția arbitrală care prevede dreptul uneia din părți de a numi arbitru în locul celeilalte.

(4) Dacă litigiul este soluționat de trei arbitri, fiecare parte va numi câte un arbitru, iar arbitrii desemnați de părți procedează la desemnarea supraarbitrului.

(5) Dacă părțile nu au stabilit numărul de arbitri, litigiul va fi soluționat de unul sau trei arbitri, în funcție de complexitatea litigiului.

(6) În cazul în care părțile nu se înțeleg asupra arbitrului unic ori când cei doi arbitri nu se înțeleg asupra persoanei supraarbitrului, autoritatea de nominare este președintele **CACMF**, dacă părțile nu au dispus altfel în cuprinsul convenției arbitrale.

(7) Supraarbitrul și/sau arbitrii desemnați ca supleanți au obligația, după semnarea **Actului de misiune**, să înlocuiască, în caz de absență pentru motive justificate, pe titular în judecarea litigiului.

ART. 14. Independența și imparțialitatea arbitrilor

Arbitrii sunt independenți și imparțiali față de părți la momentul când au acceptat numirea de a acționa ca arbitri și trebuie să rămână așa pe parcursul întregii proceduri arbitrale, în vederea îndeplinirii atribuțiilor cu care au fost investiți.

ART. 15 Revocarea arbitrilor

(1) Revocarea arbitrului intervine în următoarele cazuri:

a) în situația în care, după semnarea Actului de misiune, arbitru renunță în mod nejustificat la misiunea de arbitru/supraarbitru;

b) în situația în care, fără motiv justificat, arbitru nu participă la judecarea litigiului ori nu pronunță hotărârea în termenul stabilit prin dispozițiile prezentelor reguli;

c) în situația în care nu respectă caracterul confidențial al arbitrajului;

d) încalcă cu rea credință și gravă neglijență alte îndatoriri ce le revin.

(2) Constatarea intervenirii cazului de revocare poate fi făcută de orice membru al Colegiului de conducere al **CACMF**, denumit în continuare Colegiu, și se analizează în Colegiu.

(3) Înscrisul întocmit potrivit alin. (2), cu avizul Colegiului, se înregistrează la Secretariatul **CACMF** și se înaintează Autorității de nominare cu referat de înlocuire a arbitrului/supraarbitrului.

ART. 16. Înlocuirea arbitrilor

În caz de abținere, recuzare, revocare, renunțare, deces ori alte cauze de împiedicare, înlocuirea arbitrului/supraarbitrului se dispune de către **Președintele sau**

Vicepreședintele CACMF, în termen de 3 zile de la data luării la cunoștință a împrejurării care a condus la acest fapt.

ART. 17. Recuzarea arbitrilor, asistenților arbitrali și experților

(1) Recuzarea arbitrilor, asistenților arbitrali și experților are loc pentru cauze ce pun la îndoială independența și imparțialitatea acestora, cauzele fiind cele prevăzute în dispozițiile Codului de procedură civilă relative la recuzarea judecătorilor/grefierilor.

(2) Părțile au libertatea ca prin convenția arbitrală să indice o serie de condiții ce urmează a fi îndeplinite cât privește numirea arbitrilor, nerespectarea lor dând drept părții a cere recuzarea.

(3) Cererea de recuzare în bloc a tuturor membrilor tribunalului arbitral este inadmisibilă.

(4) Cererea de recuzare se soluționează de tribunalul arbitral, fără participarea arbitrului recuzat, acesta fiind înlocuit de un membru al Colegiului desemnat de președintele sau vicepreședintele **CACMF**.

(5) În situația în care tribunalul arbitral este constituit dintr-un arbitru unic cererea de recuzare se soluționează de președintele sau vicepreședintele **CACMF** sau de un arbitru desemnat de aceștia.

(6) Cererea de recuzare se formulează, sub sancțiunea decăderii, în termen de 10 zile de la data când partea a luat cunoștință de numirea arbitrului sau, după caz, de la survenirea cauzei de recuzare.

(7) O parte nu poate recuza arbitrul pe care l-a numit decât pentru cauze survenite sau despre care a luat cunoștință după numire.

(8) În încheierea de soluționare a cererii de recuzare se va dispune și data reluării procesului arbitral.

ART. 18. Abținerea arbitrilor

(1) Arbitrul sau supraarbitrul care constată că în privința sa există o cauză de recuzare ori altă cauză, care pune la îndoială independența și imparțialitatea sa, este obligat să înștiințeze părțile și ceilalți arbitri, înainte de semnarea actului de misiune. Dacă părțile astfel înștiințate comunică în scris că nu înțeleg să ceară recuzarea, arbitrul în cauză poate accepta misiunea sau poate să se abțină. Declarația de abținere se consemnează în încheierea de ședință, iar locul său va fi luat de arbitrul/supraarbitrul supleant.

(2) Arbitrul sau supraarbitrul care, după semnarea actului de misiune, constată că există o cauză de recuzare, este obligat să se abțină.

(3) Dacă și acesta din urmă se regăsește în imposibilitatea de a-și îndeplini misiunea, se va desemna un alt arbitru/supraarbitru titular și un alt arbitru/supraarbitru supleant, conform prezentelor reguli.

(4) În încheierea de soluționare a cererii de abținere se va dispune și data reluării procesului arbitral.

ART. 19. Incompatibilități rezultate din calitatea de avocat

(1) Arbitrul care este și avocat, înscris pe tabloul avocaților compatibili, nu poate face parte dintr-un tribunal arbitral învestit cu arbitrarea unui litigiu cu privire la care a desfășurat sau urmează a desfășura activități avocațiale.

(2) Fapta prevăzută la alin.(1), nu poate fi exercitată nici direct și nici prin substituirea arbitrului de către un alt avocat din cadrul formei organizatorice de exercitare a profesiei de avocat din care el face parte.

ART. 20. Răspunderea arbitrilor

Arbitrii sunt răspunzători de daunele cauzate părților în condițiile dreptului comun în materie, pentru motivele prevăzute la art.18 alin.(1) din prezentele reguli.

SECȚIUNEA 4. PROCEDURA PREARBITRALĂ

ART. 21. Sesizarea Curții de Arbitraj Comercial Maritim și Fluvial

(1) Cererea de arbitrare este cererea prin care reclamantul sesizează **CACMF** cu soluționarea unui litigiu și trebuie să cuprindă următoarele elemente:

a) numele și prenumele, domiciliul și, după caz, domiciliul ales al persoanei fizice ori pentru persoanele juridice, denumirea și sediul lor. De asemenea se vor menționa și codul numeric personal sau, după caz, codul unic de înregistrare ori codul de identificare fiscală, numărul de înmatriculare în registrul comerțului sau de înscriere în registrul persoanelor juridice și contul bancar ale reclamantului și ale pârâtului, dacă sunt cunoscute de reclamant. Dacă reclamantul locuiește/și are sediul în străinătate, va arăta și reședința aleasă în România, unde urmează să i se facă toate comunicările privind litigiul arbitral, precum și adresa electronică, numărul de telefon, numărul de fax ori alte asemenea;

b) numele și calitatea celui care reprezintă partea în proces, iar în cazul reprezentării prin avocat, numele acestuia și sediul profesional. Dovada calității de reprezentant se va alătura cererii, inclusiv înscrisul doveditor al calității de reprezentant legal sau, după caz, extras din Registrul public în care este menționată împuternicirea reprezentantului persoanei juridice de drept privat;

c) obiectul și valoarea cererii, precum și modalitatea prin care s-a ajuns la stabilirea acestei valori;

d) motivele de fapt și de drept pe care se sprijină fiecare capăt de cerere, cu trimitere la înscrisurile doveditoare corespunzătoare sau la alte probe. Indicarea probelor solicitate se face cu arătarea, după caz, a înscrisurilor și a relevanței lor, a numelui și domiciliului martorilor și a faptelor ce tind a fi probate, a obiectivelor expertizei și a expertului consilier propus, a întrebărilor pentru interogatoriu, în cazul persoanelor juridice;

e) menționarea convenției arbitrale, anexându-se copie de pe contractul în care este inserată sau copie de pe compromis;

f) semnătura părții și ștampila în cazul persoanelor juridice. Dacă cererea este introdusă prin avocat, ea va fi semnată de acesta, aplicând ștampila.

(2) Înscrisurile se depun în original sau în copie certificată de parte.

(3) Dacă cererea de arbitrare sau înscrisurile sunt formulate într-o limbă străină, Secretariatul **CACMF**, din oficiu solicită părții să prezinte o traducere a lor în limba română, orice document netradus neputând fi atașat cauzei.

(4) Părțile pot solicita în scris ca traducerea să fie efectuată prin grija Secretariatului **CACMF**, cu suportarea costurilor respective.

(5) Cererea de arbitrare și înscrisurile însoțitoare se depun într-un număr de exemplare suficient pentru a se reține la dosarul cauzei și pentru a se comunica părții adverse și fiecărui arbitru. Pentru arbitri, exemplarele se comunică numai în format electronic.

ART. 22. Depunerea cererii de arbitrare

(1) Cererea de arbitrare se adresează **CURȚII DE ARBITRAJ COMERCIAL MARITIM ȘI FLUVIAL DE PE LÂNGĂ FUNDAȚIA CARDINAL POINTS**, și se depune împreună cu actele însoțitoare la secretariatul instituției.

(2) Data introducerii cererii de arbitrare se consideră ziua înregistrării acesteia la Secretariatul **CACMF**, iar în cazul expedierii ei prin scrisoare recomandată prin poștă data prevăzută în ștampila oficiului poștal de expediere, plicul fiind atașat cererii.

(3) În cazul în care cererea nu cuprinde toate cerințele de la art 21, secretariatul **CACMF** va înștiința pe reclamant să le completeze corespunzător într-un termen ce nu va depăși 10 zile calendaristice de la data primirii înștiințării.

(4) Secretariatul va verifica de asemenea plata taxei de organizare a arbitrajului, dacă aceasta nu a fost plătită conform normelor privind taxele și cheltuielile arbitrale va comunica reclamantului cuantumul și modalitatea de plată, iar dacă dovada plății taxei arbitrale de mai sus nu se face în condițiile comunicate de secretariat, cererea de arbitrare se restituie reclamantului.

ART. 23 Informații comunicate părților

(1) Fiecare parte are dreptul de a solicita și de a primi copii de pe toate documentele ce privesc litigiul și care provin de la cealaltă parte.

(2) Asistentul arbitral căruia i-a fost repartizată în lucru cererea înregistrată va trimite părților, împreună cu Comunicare adresă, Regulile de procedură arbitrală precum și orice alte documente care privesc litigiul.

(3) Reclamantului i se vor aduce la cunoștință, prin actul de înștiințare:

a) obligația completării tuturor elementelor acțiunii arbitrale, dacă este cazul;

b) obligația de achitare a taxei arbitrale stabilite de Secretariatul **CACMF**, conform Normelor privind taxele și cheltuielile arbitrale;

c) obligația de a depune documentele care fac dovada susținerilor din cererea de arbitrare, pentru a fi comunicate celorlalte părți, în cazul în care nu au fost depuse odată cu cererea de arbitrare.

(4) Pârâtului i se vor comunica o copie de pe acțiunea reclamantului, copii de pe actele depuse de reclamant, lista de arbitri, regulile de procedura arbitrală și va fi încunoștințat despre obligația de a formula întâmpinare, în termen de 25 de zile sub sancțiunea decăderii din dreptul de a formula excepții și de a propune probe.

ART. 24. Întâmpinarea

(1) Întâmpinarea este actul procedural prin care pârâtul își exprimă poziția față de pretențiile invocate de reclamant prin cererea de arbitrare arătând totodată și apărările sale și trebuie să conțină:

a) numele și prenumele, domiciliul sau reședința pârâtului ori, pentru persoanele juridice, denumirea și sediul lor, precum și, după caz, codul numeric personal ori numărul de înmatriculare în registrul comerțului sau de înscriere în registrul persoanelor juridice,

b) bcodul fiscal și contul bancar, datele privind reprezentantul împuternicit al persoanei juridice de drept privat, conform mențiunilor din Registrul public în care aceasta este înmatriculată,

c) adresa aleasă de reclamant, după caz, pentru comunicările privind procesul,

d) excepțiile de procedură pe care pârâtul le ridică la cererea reclamantului; răspunsul la toate capetele de fapt și de drept ale cererii,

- e) dovezile cu care se apără împotriva fiecărui capăt de cerere; semnătura.
- (2) La întâmpinare se vor alătura atâtea copii de pe întâmpinare câți reclamânți sunt, precum și același număr de copii certificate de pe înscrisurile pe care se sprijină, la care se adaugă un rând de copii pentru tribunalul arbitral.
- (3) Dacă mai mulți reclamânți au un singur reprezentant sau un reclamant stă în judecată în mai multe calități juridice, se va depune câte o singură copie la dosar pentru aceste părți.
- (4) Când sunt mai mulți pârâți, aceștia pot răspunde toți împreună sau numai o parte din ei, printr-o singură întâmpinare.
- (5) Întâmpinarea va fi comunicată reclamantului, care va putea formula un răspuns la aceasta în termen de 10 zile.

ART. 25. Cererea reconvențională

- (1) Pârâțul are dreptul de a formula cerere reconvențională, invocând pretenții împotriva reclamantului din cererea de arbitrare, dacă ele derivă din același raport juridic, în același termen prevăzut pentru întâmpinare.
- (2) Cererea reconvențională trebuie să îndeplinească aceleași condiții ca și cererea de arbitrare și se soluționează o dată cu aceasta. Când însă numai cererea de arbitrare este în stare de a fi soluționată, cererea reconvențională poate fi soluționată separat. Tribunalul arbitral dispune în acest caz prin încheiere.
- (3) Depunerea unei cereri reconvenționale se face cu achitarea taxei stabilite conform Normelor privind taxele și cheltuielile arbitrale. Plata urmează a fi făcută în termen de 10 zile de la data primirii adresei privind taxa arbitrală, sub sancțiunea decăderii.

ART. 26 Costurile arbitrale

- (1) Costurile arbitrale includ taxa arbitrală și cheltuielile legate de desfășurarea procesului (administrare de probe, cheltuieli traduceri, cheltuieli de deplasare, onorarii avocați, etc).
- (2) Taxele arbitrale sunt prevăzute în Normele privind taxele și cheltuielile arbitrale, care fac parte integrantă din prezentele Reguli.

ART. 27. Fixarea primului termen de judecată

- (1) În termen de 3 zile de la data constituirii tribunalului arbitral, arbitrul desemnat sau supraarbitrul fixează termen de arbitrare pentru citarea părților.
- (2) Termenul nu poate fi mai mic de 7 de zile de la data expedierii citațiilor către părți.
- (3) Cu cel puțin în 5 zile înaintea primului termen de judecată asistentul arbitral va verifica pregătirea dosarului în vederea soluționării litigiului.

ART. 28. Comunicarea actelor de procedură

- (1) Secretariatul **CACMF**, prin asistentul arbitral căruia i-a fost repartizat litigiul, asigură comunicarea actelor de procedură prin orice mijloace care fac posibilă transmiterea textului actului și confirmarea primirii acestuia: scrisoare recomandată cu confirmare de primire sau recipisă poștală de predare, executor judecătoresc, poștă rapidă, poștă electronică, telegramă, telex, telefax, curier.
- (2) Înscrisurile comunicate părților se consideră înmânate și în cazul în care destinatarul a refuzat primirea sau nu s-a prezentat la oficiul poștal pentru a le ridica, dacă există dovada avizării sale la adresa indicată.

CURTEA DE ARBITRAJ COMERCIAL, MARITIM ȘI FLUVIAL DE PE LÂNGĂ FUNDAȚIA CARDINAL POINTS

- (3) Înscrierile pot fi comunicate și direct părții ori reprezentantului ei legal sub semnătura certificată de asistentul arbitral sau de un agent al Secretariatului **CACMF**, cu precizarea datei înmânării.
- (4) Dovezile de comunicare se depun la dosarul litigiului.
- (5) Comunicările se fac, după caz, la adresa indicată de parte în cererea de arbitraj/întâmpinare/cererea reconvențională ori în contractul său în corespondența dintre părți.
- (6) Orice schimbare de adresă nu va fi luată în considerare dacă nu a fost adusă la cunoștință, în scris, Secretariatului **CACMF**, sau tribunalului arbitral în ședință.
- (7) Când reclamantul pune în vedere tribunalului arbitral că nu a reușit să afle domiciliul/sediul pârâtului sau un alt loc unde ar putea fi citat potrivit legii, deși probează că a făcut tot ce i-a stat în putință în acest sens, tribunalul arbitral va putea încuviința citarea acestuia prin publicitate, aplicându-se dispozițiile din Codul de procedură civilă.
- (8) Reclamantului sau pârâtului care are domiciliul/sediul în străinătate și care a fost citat pentru primul termen în condițiile prevăzute de prezentele reguli, dar nu și-a respectat obligația de a-și alege un domiciliu în România unde urmează să i se facă toate comunicările privind litigiul arbitral, i se vor trimite comunicările ulterioare prin scrisoare recomandată, recipisa de predare la poștă a scrisorii în cuprinsul căreia vor fi menționate actele ce se expediază ținând loc de dovadă de îndeplinire a procedurii.
- (9) Părțile cu domiciliul/sediul în străinătate vor primi actele de procedură în formulare bilingve, în limba română și într-o limbă de circulație internațională.

ART. 29. Constituirea tribunalului arbitral

- (1) Actul de misiune este documentul cu regim special redactat pe un formular tipizat, conform anexei, care fac parte integrantă din prezentele reguli, în care se consemnează:
- acceptul arbitralului/supraarbitrului și al supleantului de a face parte din tribunalul arbitral;
 - refuzul arbitralului/supraarbitrului și al supleantului de a face parte din tribunalul arbitral;
 - angajamentul de prioritate față de orice altă activitate a membrilor tribunalului arbitral;
 - declarația sub semnătură privată că nu se află în niciuna din cauzele de incompatibilitate;
 - semnătura arbitralului/supraarbitrului și a asistentului arbitral;
 - data acceptării misiunii/refuzului;
 - părțile și reprezentanții legali ai acestora;
 - obiectul litigiului;
 - numele asistentului arbitral căruia i s-a repartizat litigiul în responsabilitate.
- (2) Acceptarea misiunii se face de către tribunalul arbitral prin semnarea Actului de misiune, în termen de 5 zile de la desemnare.

ART. 30. Luarea măsurilor asigurătorii

- (1) Oricare dintre părțile aflate în procedura prearbitrală poate cere instanței judecătorești competente să încuviințeze măsuri asigurătorii și măsuri provizorii cu privire la obiectul litigiului sau să constate anumite împrejurări de fapt.

(2) În cursul arbitrajului, măsurile asigurătorii și măsurile provizorii, ca și constatarea anumitor împrejurări de fapt, pot fi încuviințate de tribunalul arbitral, prin încheiere, în condițiile legii.

(3) În caz de împotrivire, executarea măsurilor luate de tribunalul arbitral se dispune de către tribunalul statal în circumscripția căruia are loc arbitrajul.

ART. 31. Termenul arbitrajului

(1) Termenele prevăzute în prezentele reguli sunt termene de decădere atunci când în text se prevede expres aceasta.

(2) Termenele se calculează conform sistemului de zile libere.

(3) Dacă părțile nu au convenit altfel, tribunalul arbitral trebuie să pronunțe hotărârea în termen de 6 luni, de la data constituirii sale, putând fi date termene „în continuare” de la o zi la alta.

(4) Termenul se suspendă:

a) pe durata judecării cererii de recuzare,

b) pe durata soluționării unei cereri incidente adresate tribunalului statal în circumscripția căruia are loc arbitrajul,

c) pe durata completării tribunalului arbitral,

d) pe perioada de efectuare a expertizei dispuse de către tribunalul arbitral în respectiva cauză.

(5) În situația în care litigiul este judecat de un arbitru unic iar după o perioadă de la acceptarea însărcinării, dar înainte de împlinirea termenului arbitrajului, este recuzat ori s-a abținut, ca urmare a faptului că a intervenit o cauză de recuzare, de la data constituirii noului tribunal arbitral va începe să curgă un nou termen pentru soluționarea litigiului.

(6) Termenul arbitrajului poate fi prelungit oricând în cursul litigiului, dacă părțile au consimțit aceasta, fie în scris, fie prin declarație orală dată în fața tribunalului arbitral și consemnată în încheierea de ședință.

(7) Pentru motive temeinice tribunalul arbitral poate dispune, prin încheiere motivată, prelungirea termenului de arbitraj cu cel mult 3 luni.

(8) Termenul se prelungește de drept cu 3 luni în cazul încetării activității persoanei juridice sau al decesului uneia dintre părți.

(9) Dacă părțile nu au consimțit expres la prelungirea termenului arbitrajului și nu a intervenit niciunul din cazurile prevăzute la alin. (4)-(5), întârzierea soluționării litigiului atrage răspunderea membrilor tribunalului arbitral, urmând a se aplica sancțiunile corezpunătoare conform prezentelor reguli.

ART. 32. Caducitatea arbitrajului

(1) Constituie cauză de caducitate a arbitrajului situația în care **Hotărârea arbitrală nu se pronunță în termen de 6 luni de la data constituirii sale.**

(2) La primul termen de judecată în care părțile sunt legal citate sunt obligate să declare că înțeleg să invoce caducitatea.

(3) Dacă cel puțin una din părți a notificat în scris tribunalului arbitral, până la primul termen, că înțelege să invoce caducitatea și reiterează această excepție la primul termen, la expirarea termenului arbitrajului se va da hotărâre prin care se va constata ineficacitatea arbitrajului, cu excepția situației în care părțile renunță la caducitate.

(4) Probele administrate în cadrul procedurii arbitrale caduce pot fi valorificate în cadrul unei viitoare proceduri arbitrale.

ART. 33. Locul arbitrajului

În lipsa unei determinări realizate de părți, locul arbitrajului este la sediul **CURȚII DE ARBITRAJ COMERCIAL MARITIM ȘI FLUVIAL DE PE LÂNGĂ FUNDAȚIA CARDINAL POINT**, menționat în Regulamentul privind organizarea și funcționarea **CURȚII DE ARBITRAJ COMERCIAL MARITIM ȘI FLUVIAL DE PE LÂNGĂ FUNDAȚIA CARDINAL POINT**.

ART. 34. Limba arbitrajului

(1) Dezbateră litigiului în fața tribunalului arbitral se face în limba stabilită prin convenția arbitrală, iar dacă nu s-a prevăzut nimic în această privință ori nu a intervenit o înțelegere ulterioară, în limba contractului din care s-a născut litigiul ori dacă părțile nu se înțeleg într-o limbă de circulație internațională stabilită de tribunalul arbitral.

(2) Dacă o parte nu cunoaște limba în care se desfășoară dezbateră, la cererea și pe cheltuiala ei tribunalul îi va asigura serviciile unui traducător.

(3) Părțile pot participa la dezbateri cu traducătorul lor.

SECȚIUNEA 5. PROCEDURA ARBITRALĂ

ART. 35. Primul termen de judecată

(1) Termenul acordat legal în condițiile prezentelor reguli se consideră primul termen de judecată, dacă părțile legal citate pot pune concluzii.

(2) La primul termen părțile, prezente personal sau prin reprezentanți, au obligația să răspundă tribunalului arbitral:

a) dacă au nelămuriri în legătură cu Regulamentul privind organizarea și funcționarea **CURȚII DE ARBITRAJ COMERCIAL MARITIM ȘI FLUVIAL DE PE LÂNGĂ FUNDAȚIA CARDINAL POINT**, și cu prezentele reguli;

b) dacă au obiecții în legătură cu competența și constituirea tribunalului arbitral;

c) dacă doresc să se împace;

d) dacă au de invocat excepții relative;

e) dacă înțeleg să se judece în echitate;

f) dacă mai au de depus cereri, memorii sau alte înscrisuri.

(3) Răspunsurile se vor consemna în încheierea de ședință.

ART. 36. Verificarea competenței tribunalului arbitral

Tribunalul arbitral își verifică propria competență de a soluționa litigiul și decide în această privință prin încheiere, care se poate desființa numai prin acțiunea în anulare introdusă împotriva sentinței arbitrale.

ART. 37. Ședința de arbitrare

(1) Ședința este deschisă de arbitrul unic sau de supraarbitru, care dă cuvântul asistentului arbitral pentru a face referatul litigiului, prin care:

- prezintă membrii tribunalului arbitral;

- anunță litigiul aflat pe rolul tribunalului arbitral;

- face apelul nominal al părților;

- constată îndeplinirea sau neîndeplinirea procedurii de citare;

- prezintă stadiul de arbitrare al litigiului în raport cu încheierea precedentă, după caz;

- anunță că dezbaterile ședinței se înregistrează, din oficiu.

(2) În cazul unui tribunal arbitral constituit din mai mulți arbitri, pe parcursul desfășurării ședinței, arbitrii, părțile și restul participanților la dezbateri pot lua cuvântul și pot adresa întrebări numai prin intermediul supraarbitrului.

(3) În vederea respectării disciplinei ședinței supraarbitrul poate dispune suspendarea dezbaterilor, anunțând momentul reluării acestora, fapte consemnate prin încheiere cu arătarea motivele care au stat la baza suspendării ședinței.

ART. 38. Celeritatea arbitrajului

Când procedura de citare este legal îndeplinită, arbitrajul, chiar și asupra fondului, poate continua în ziua următoare sau la termene scurte, succesive, date în cunoștință părților.

ART. 39. Termenul în cunoștință

Partea care a fost prezentă sau reprezentată legal la un termen nu va fi citată în tot cursul arbitrajului fiind presupus că are termen în cunoștință, în afară de cazul în care se dispune altfel în prezentele reguli sau de către tribunalul arbitral.

ART. 40. Preschimbarea termenului

Termenul luat în cunoștință sau pentru care au fost trimise citațiile nu poate fi preschimbă de către tribunalul arbitral decât pentru motive temeinice. În cazul în care, ca urmare a unor incidente procedurale, tribunalul arbitral nu se poate întruni pentru primul termen de judecată, președintele sau vicepreședintele **CACMF**, va preschimba acest termen, fără citarea părților, pentru o dată ulterioară. Părțile vor fi citate de îndată pentru noul termen fixat cu respectarea prevederilor art. 27 alin. (2).

ART. 41. Lipsa părților

(1) Neprezentarea părții legal citate nu împiedică dezbaterile litigiului, în afara situației în care partea lipsă nu va solicita, prin cererea primită de tribunalul arbitral, cel mai târziu în prețuia dezbaterii, amânarea litigiului pentru motive temeinice, încunoștințând în același timp și cealaltă parte. Amânarea se poate acorda o singură dată.

(2) Amânarea se poate dispune la începutul ședinței arbitrale și de către un singur membru al tribunalului arbitral.

(3) Oricare dintre părți poate solicita, în scris, ca soluționarea litigiului să se facă în lipsa sa, pe baza actelor de la dosar.

(4) Dacă ambele părți, deși legal citate, nu se prezintă la termen, tribunalul arbitral va soluționa litigiul, în afară de cazul în care s-a cerut amânarea pentru motive temeinice.

(5) Tribunalul arbitral poate să amâne soluționarea litigiului, cu citarea părților, dacă apreciază că este necesară prezența lor la dezbateri ori administrarea unor probe.

ART. 42. Prezența părților la dezbateri

(1) Părțile pot participa la dezbaterile litigiului personal sau prin reprezentanți legali și pot fi asistate de avocați, consilieri, interpreți sau alte persoane.

(2) Cu acordul părților și cu încuviințarea tribunalului arbitral, la ședințele de dezbateri a litigiului pot participa și alte persoane.

ART. 43. Încheierea de ședință

- (1) Dezbaterile arbitrale vor fi consemnate în încheierea de ședință.
- (2) Orice dispoziție a tribunalului arbitral va fi consemnată în încheiere și va fi motivată.
- (3) Încheierea de ședință va cuprinde, pe lângă mențiunile prevăzute la art. 52 alin. (1) lit. a) și b), și următoarele mențiuni:
 - a) modalitatea de îndeplinire a procedurii de citare;
 - b) o scurtă descriere a desfășurării ședinței;
 - c) cererile și susținerile părților;
 - d) motivele pe care se sprijină măsurile dispuse;
 - e) dispozitivul;
 - f) semnăturile arbitrilor și semnătura asistentului arbitral.
- (4) Părțile au dreptul să ia cunoștință de conținutul încheierilor și de actele dosarului.
- (5) La cererea părților sau din oficiu tribunalul arbitral poate îndrepta sau completa încheierea de ședință printr-o altă încheiere.
- (6) Părților li se comunică, la cerere, copie de pe încheierea de ședință, prin grija asistentului arbitral. Cererea se face în ședință sau separat, caz în care aceasta se depune la Secretariatul **CACMF**.
- (7) Pot fi atacate separat cu acțiune în anulare, pentru motivele prevăzute de Codul de procedură civilă, încheierile tribunalului arbitral prin care a fost suspendat cursul arbitrajului potrivit art. 412 și 413 din Codul de procedură civilă sau au fost luate măsuri asigurătorii ori provizorii, sau a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de sesizare a Curții Constituționale privind constituționalitatea unei dispoziții legale.
- (8) Acțiunea în anulare poate fi introdusă în termen de 5 zile de la comunicarea încheierii sau, după caz, cât timp durează suspendarea.

ART. 44. Sarcina probei

- (1) Fiecare dintre părți are sarcina să probeze faptele pe care își întemeiază susținerile în cadrul litigiului.
- (2) În vederea soluționării litigiului, tribunalul arbitral poate cere părților explicații scrise cu privire la obiectul cererii și la situația de fapt și poate dispune administrarea oricărei probe prevăzute de lege pe care o considera utilă și pertinentă cauzei.
- (3) Aprecierea probelor se face potrivit convingerii arbitrilor, motivată în fapt și în drept.

ART. 45. Invocarea excepțiilor

- (1) Excepțiile privind existența sau validitatea convenției arbitrale sau constituirea tribunalului arbitral trebuie invocate expres, cel mai târziu la primul termen, sub sancțiunea decăderii.
- (2) Excepțiile de ordine publică pot fi invocate oricând pe parcursul litigiului arbitral.
- (3) Excepția de necompetență a tribunalului arbitral nu mai poate fi invocată după ce pârâțul a formulat întâmpinarea fără să invoce acest aspect.
- (4) Excepția de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele poate fi invocată de către oricare dintre părți sau din oficiu de către tribunalul arbitral, în condițiile legii privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.
- (5) Sesizarea Curții Constituționale se dispune de tribunalul arbitral printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia tribunalului arbitral asupra excepției și va fi însoțită de dovezile depuse de părți.

(6) Dacă excepția a fost invocată din oficiu, încheierea trebuie motivată, cuprinzând și susținerile părților, precum și dovezile necesare.

(7) Dacă excepția este inadmisibilă, tribunalul arbitral o va respinge printr-o încheiere motivată, fără a mai sesiza Curtea Constituțională.

(8) Încheierea de sesizare, împreună cu anexele, se transmit Curții Constituționale cu o adresă de înaintare sub semnătura președintelui **CACMF**.

ART. 46. Depunere de cereri și înscrisuri

(1) Orice cereri și memorii ale părților și orice înscrisuri depuse, cel mai târziu până la primul termen vor fi comunicate părților, prin grija asistentului arbitral.

(2) Probele care nu au fost cerute în condițiile prevăzute la alin.(1) nu vor mai putea fi invocate în cursul arbitrajului, în afară de cazurile în care:

- a) necesitatea probei ar reieși din dezbateri;
- b) administrarea probei nu pricinuiște amânarea soluționării litigiului.

ART. 47. Acoperirea neregularităților de procedură

(1) Neregularitatea actelor de procedură se acoperă dacă partea nu a invocat-o la primul termen ce a urmat după această neregularitate și înainte de a pune concluzii în fond.

(2) Nimeni nu poate invoca neregularitatea pricinuită prin propriul său fapt.

ART. 48. Soluționarea litigiului

(1) Tribunalul arbitral soluționează litigiul în temeiul contractului principal și al actelor adiționale la contract, al probelor administrate și al normelor de drept aplicabile fondului litigiului, respectiv reglementărilor române cât și internaționale devenite naționale prin efectul ratificării, ținându-se seama, când este cazul, și de uzanțele comerciale.

(2) Pe baza acordului expres al părților tribunalul arbitral poate soluționa litigiul în echitate. În acest caz hotărârea se dă pe baza convingerii intime a tribunalului arbitral.

ART. 49. Sentința arbitrală

(1) Sentința arbitrală, denumită și hotărâre arbitrală, este actul prin care se finalizează procedura arbitrală.

(2) Dacă pârâțul achiesează, chiar și parțial, la pretențiile reclamantului, tribunalul arbitral, la cererea acestuia, va da o sentință parțială în măsura recunoașterii.

(3) Dacă reclamantul renunță la acțiunea introdusă sau la însuși dreptul pretins înainte de constituirea tribunalului arbitral, procedura arbitrală se încheie printr-o încheiere a președintelui sau a vicepreședintelui **CACMF**.

(4) Dacă reclamantul renunță la arbitrare sau la însuși dreptul pretins după constituirea tribunalului arbitral, procedura arbitrală se încheie printr-o hotărâre.

ART. 50. Închiderea dezbaterilor și luarea hotărârii

(1) Atunci când tribunalul arbitral apreciază că toate împrejurările cauzei sunt suficient lămurite dispune închiderea dezbaterilor, trecând la deliberare și la pronunțarea hotărârii, în ședință secretă.

(2) Pronunțarea hotărârii poate fi amânată cu cel mult 21 de zile, sub condiția încadrării în termenul arbitrajului stabilit pentru soluționarea litigiului.

(3) Tribunalul arbitral hotărăște cu unanimitate sau cu majoritate de voturi.

(4) După deliberare se va întocmi o minută, care va cuprinde esența conținutului dispozitivului hotărârii.

(5) Minuta se scrie de către arbitrul unic sau de către supraarbitru, urmând ca cele cuprinse în conținutul acesteia să se regăsească în dispozitivul sentinței.

(6) Arbitrul care a avut o altă părere își va redacta și va semna opinia separată, cu arătarea considerentelor pe care aceasta se sprijină. Regula se aplică și în cazul unei opinii concurente. Opinia separată sau opinia concurentă se include în cuprinsul sentinței arbitrale.

(7) Conținutul minutei se consemnează în ziua pronunțării de către asistentul arbitral în Condica de ședințe arbitrale.

ART. 51. Repunerea cauzei pe rol

Dacă în cadrul deliberării și înainte de pronunțarea hotărârii tribunalul arbitral consideră că sunt necesare noi lămuriri, va pronunța o încheiere prin care litigiul va fi repus pe rol în vederea unor dezbateri suplimentare, stabilindu-se un nou termen de arbitrare, cu citarea părților, sub condiția încadrării în termenul arbitrajului stabilit pentru respectivul litigiu.

ART. 52. Redactarea sentinței arbitrale

(1) Sentința arbitrală se redactează în scris și trebuie să cuprindă, sub sancțiunea nulității:

a) componența nominală a tribunalului arbitral, numele asistentului arbitral, locul și data pronunțării hotărârii;

b) numele părților, domiciliul sau reședința ori, după caz, denumirea și sediul, precum și numele reprezentanților legali ai părților și ale celorlalte persoane care au participat la dezbaterile litigiului;

c) menționarea convenției arbitrale în temeiul căreia s-a procedat la arbitraj;

d) obiectul litigiului și susținerile pe scurt ale părților;

e) motivele de fapt și de drept ale hotărârii, iar în cazul arbitrajului în echitate, rațiunea care a fundamentat soluția;

f) dispozitivul;

g) semnăturile tuturor arbitrilor, sub rezerva art. 50, alin. (3), precum și semnătura asistentului arbitral.

(2) Dacă unul din arbitri a avut altă părere va redacta și va semna opinia separată, cu arătarea considerentelor pe care se sprijină.

(3) Dacă unul dintre arbitri este împiedicat să semneze hotărârea se va face mențiune despre cauza împiedicării, cu confirmarea, sub semnătură, a supraarbitrului, iar în cazul împiedicării supraarbitrului, sub semnătura președintelui sau a vicepreședintelui **CACMF**.

(4) În cazul în care asistentul arbitral este în imposibilitate să semneze hotărârea va fi semnată de asistentul arbitral șef sau de înlocuitorul acestuia, făcându-se mențiune despre cauza care l-a împiedicat pe asistentul arbitral să semneze hotărârea.

ART. 53. Îndreptarea hotărârii

(1) Erorile sau omisiunile cu privire la numele, calitatea și susținerile părților sau cele de calcul, precum și orice alte erori materiale din sentințele arbitrale ori din încheieri pot fi îndreptate din oficiu sau la cererea oricăreia dintre părți.

(2) Cererea părții interesate se formulează în termen de 10 zile de la data primirii sentinței, iar în cazul încheierilor, cel mai târziu la termenul următor. Îndreptarea din oficiu se poate face până la comunicarea sentinței.

(3) Citarea părților se va realiza numai dacă tribunalul arbitral consideră necesare anumite lămuriri din partea acestora.

(4) Tribunalul arbitral se pronunță asupra cererii prin încheiere. Încheierea se va atașa la sentință, atât în dosarul litigiului, cât și în dosarul de hotărâri al Tribunalului Permanent de Arbitraj Internațional, iar dacă s-a făcut din oficiu, se va comunica și părților.

ART. 54. Lămurirea hotărârii

(1) Dacă sunt necesare lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea și aplicarea dispozitivului sentinței arbitrale ori această cuprinde dispoziții potrivnice, oricare dintre părți poate cere tribunalului arbitral care a pronunțat sentința să lămurească dispozitivul sau să înlăture dispozițiile potrivnice, în termen de 10 zile de la data comunicării sentinței.

(2) Tribunalul arbitral va rezolva cererea de urgență, prin încheiere, cu citarea părților.

(3) Încheierea se va atașa la sentință, în dosarul litigiului.

ART. 55. Completarea hotărârilor

(1) Dacă prin sentința dată tribunalul arbitral a omis să se pronunțe asupra unui capăt de cerere principal sau accesoriu ori asupra unei cereri conexe sau incidentale, se poate cere completarea sentinței în termen de 10 zile de la data primirii ei.

(2) Cererea se soluționează prin sentință separată în termen de 15 zile de la data înregistrării solicitării, cu citarea părților.

(3) Hotărârea se va atașa la sentință în dosarul litigiului.

(4) Dispozițiile prezentului articol se aplică și în cazul când tribunalul arbitral a omis să se pronunțe asupra cererilor martorilor, experților, traducătorilor, interpreților sau apărătorilor, cu privire la drepturile lor.

ART. 56. Căi de atac

(1) Încheierile pronunțate în temeiul art. 53, 54, ca și sentința arbitrală pronunțată potrivit art. 55 alin. (2) și care face parte integrantă din hotărârea arbitrală, pot fi desființate numai prin acțiune în anulare, promovată împotriva hotărârii arbitrale în cauză.

(2) Părțile nu pot fi obligate la plata cheltuielilor legate de îndreptarea, lămurirea sau completarea hotărârii.

ART. 57. Comunicarea sentinței arbitrale

(1) Sentința arbitrală va fi redactată și comunicată în cel mult o lună de la data pronunțării ei. În cazul unor motive temeinice, președintele sau **CACMF**, poate prelungi acest termen cu cel mult 30 de zile.

(2) Solicitarea se depune cu 5 zile înainte de împlinirea termenului la Secretariatul **CACMF**, răspunsul la aceasta fiind consemnat într-o rezoluție pronunțată în 24 de ore de la înregistrare.

(3) Tribunalul arbitral va redacta sentința arbitrală într-un număr suficient de exemplare pentru ca unul, să rămână la dosarul cauzei, unul la dosarul de sentințe arbitrale, iar câte unul să fie comunicat fiecărei părți.

(4) În cazul respingerii cererii și neîncadrării în dispozițiile alin. (1), se aplică dispozițiile Regulamentului privind organizarea și funcționarea **CURȚII DE ARBITRAJ COMERCIAL MARITIM ȘI FLUVIAL DE PE LÂNGĂ FUNDAȚIA CARDINAL POINTS**, privind neîndeplinirea sau îndeplinirea cu întârziere a obligațiilor izvorâte din calitatea de arbitru.

(5) Din momentul comunicării hotărârii arbitrale curge termenul de exercitare a acțiunii în anulare.

ART. 58 . Caracterul sentinței arbitrale

(1) Sentința arbitrală este definitivă și obligatorie din momentul pronunțării, în sensul că problemele soluționate prin hotărâre nu mai pot fi puse în discuție de către părți decât din perspectiva motivelor de desființare a hotărârii arbitrale și în sensul că intră în autoritatea de lucru judecat, fără altă formalitate și se aduce la îndeplinire de bunăvoie de partea împotriva căreia s-a pronunțat.

(2) Asistentul arbitral al litigiului are obligația de a comunica părților sentința arbitrală în termen de 5 zile de la data redactării.

(3) Sentința arbitrală comunicată părților are efectele unei hotărâri judecătorești definitive.

ART. 59. Executarea sentinței arbitrale

Hotărârea arbitrală constituie titlu executoriu și, după învestirea cu formulă executorie, se execută silit întocmai ca o hotărâre judecătorească.

ART. 60. Desființarea sentinței arbitrale

(1) Sentința arbitrală poate fi desființată numai prin acțiune în anulare pentru unul dintre motivele prevăzute în art. 608 din Codul de procedură civilă:

a) litigiul nu era susceptibil de soluționare pe calea arbitrajului;

b) tribunalul arbitral a soluționat litigiul fără să existe o convenție arbitrală sau în temeiul unei convenții nule ori inoperante;

c) tribunalul arbitral nu a fost constituit în conformitate cu convenția arbitrală;

d) partea a lipsit la termenul la care au avut loc dezbaterile și procedura de citare nu a fost legal îndeplinită;

e) hotărârea a fost pronunțată după expirarea termenului arbitrajului prevăzut la art. 567, deși cel puțin una dintre părți a declarat că înțelege să invoce caducitatea, iar părțile nu au fost de acord cu continuarea judecății, potrivit art. 568 alin. (1) și (2) Cod Pr. Civilă;

f) tribunalul arbitral s-a pronunțat asupra unor lucruri care nu s-au cerut ori a dat mai mult decât s-a cerut;

g) hotărârea arbitrală nu cuprinde dispozitivul și motivele, nu arată data și locul pronunțării ori nu este semnată de arbitri;

h) hotărârea arbitrală încalcă ordinea publică, bunele moravuri ori dispoziții imperative ale legii;

i) dacă, după pronunțarea hotărârii arbitrale, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra excepției invocate în acea cauză, declarând neconstituțională legea, ordonanța ori o dispoziție dintr-o lege sau dintr-o ordonanță care a făcut obiectul acelei excepții ori alte dispoziții din actul atacat, care, în mod necesar și evident, nu pot fi dissociate de prevederile menționate în sesizare.

(2) Părțile nu pot renunța prin convenția arbitrală la dreptul de a introduce acțiunea în anulare împotriva hotărârii arbitrale.

(3) Renunțarea la acest drept se poate face însă după pronunțarea hotărârii arbitrale.

(4) Acțiunea în anulare poate fi introdusă, sub sancțiunea decăderii, în termen de o lună de la data comunicării hotărârii arbitrale, direct la Curtea de apel în circumscripția căreia a avut loc arbitrajul și căreia i se va trimite dosarul litigiului de îndată ce s-a primit solicitarea prin grija Secretariatului **CACMF**.

ART. 61. Scoaterea cauzei de pe rol

(1) În cazul în care desfășurarea normală a litigiului este împiedicată din vina reclamantului, prin neîndeplinirea obligațiilor prevăzute de prezentele reguli, acesta va fi înștiințat în scris despre obligațiile ce îi revin, acordându-i-se un termen de 10 zile pentru aducerea lor la îndeplinire, fiindu-i comunicate și consecințele neconformării.

(2) Dacă reclamantul nu răspunde sau nu se conformează obligațiilor ce îi revin în termenul stabilit, litigiul se scoate de pe rol prin rezoluția președintelui sau a vicepreședintelui **CACMF**, iar acțiunea arbitrală se suspendă, fără a se restitui taxele plătite.

ART. 62. Perimarea cererii de arbitrare

(1) Cererea de arbitrare se perimă de drept dacă a rămas în nelucrare din vina părții timp de 1 an.

(2) Perimarea se constată din oficiu sau la cererea părții interesate.

(3) În ambele cazuri, președintele sau vicepreședintele **CACMF**, fixează termen și dispune citarea de urgență a părților, precum și întocmirea de către Secretariatul instituției a unui referat asupra actelor de procedură în legătură cu perimarea.

(4) Tribunalul arbitral va fi compus dintr-un arbitru unic în persoana unui membru al Colegiului desemnat de președintele sau de vicepreședintele **CACMF**.

(5) În cazul în care tribunalul arbitral a fost constituit și litigiul se află în curs de soluționare, perimarea se pronunță de tribunalul arbitral în componența stabilită.

(6) Dacă procedura de citare a uneia dintre părți nu a fost îndeplinită din cauză că adresa nu a fost cunoscută ori partea s-a mutat fără a se cunoaște noua adresă sau refuză primirea ori se constată lipsa oricărei persoane la domiciliul sau la sediul indicat în actele dosarului, această parte va fi citată în procedura de perimare prin publicitate.

CAP. II Reguli de procedură aplicabile soluționării litigiilor arbitrale internaționale

ART. 63. Litigiului arbitral internațional îi sunt aplicabile - legea aplicabilă procedurii arbitrale, legea aplicabilă situației litigioase (fondului litigiului) și legea aplicabilă convenției arbitrale internaționale

ART. 64. Obiectul arbitrajului internațional

(1) Situația litigioasă arbitrală internațională, respectiv cea care s-a născut din operații de comerț internațional între subiecte de drept – persoane fizice sau juridice, având în momentul încheierii convenției arbitrale internaționale sediul sau reședința obișnuită în state contractante diferite.

(2) Situația litigioasă arbitrală internațională se judecă în România, dacă sediul instanței arbitrale, respectiv sediul tribunalului arbitral se află în România și dacă, în momentul încheierii convenției arbitrale, cel puțin una din părți are domiciliul sau reședința obișnuită (în cazul persoanei fizice), respectiv sediul (în cazul persoanei juridice) în România, judecarea situației litigioase având loc cu aplicarea legii române privind procesul arbitral internațional, excepție fiind situația în care părțile au optat pentru excluderea legii române, printr-un înscris.

(3) În primul rând părțile au dreptul de a stabili sediul instanței arbitrale, ele însele sau prin desemnarea instituției permanente de arbitraj drept organizatoare a soluționării prin arbitraj a litigiului.

(4) Pot constitui obiect al arbitrajului orice litigii de natură patrimonială care privesc drepturi asupra cărora părțile pot să dispună și cu privire la care legea statului pe teritoriul căruia este localizat sediul instanței arbitrale să nu stabilească competența exclusivă a instanței statale.

(5) În lipsa exercitării prerogativei de către părți, instituția permanentă de arbitraj stabilește sediul instanței arbitrale, respectiv la sediul instituției permanente de arbitraj, iar în lipsa stabilirii de către părți sau de către instituția permanentă de arbitraj a sediului instanței arbitrale, acesta se stabilește de însuși tribunalul arbitral.

ART. 65. Convenția arbitrală

(1) În primul rând părțile sunt în drept să determine legea aplicabilă convenției arbitrale internaționale, determinare care poate fi doar directă, cu acceptare doar expres și în scris a respectivei clauze.

(2) Dacă părțile nu au stabilit legea aplicabilă convenției arbitrale, arbitrul stabilește legea aplicabilă convenției arbitrale, aceasta fiind cea de la sediul arbitrajului, iar în lipsa identificării sediului arbitrajului convenția arbitrală este guvernată de legea locului încheierii convenției arbitrale.

(3) Clauza compromisorie stipulată într-un contract internațional este guvernată de legea aplicabilă contractului internațional, iar compromisul internațional este guvernat de legea sediului arbitrajului.

(4) Capacitatea subiectului de drept de a încheia convenții arbitrale internaționale este guvernată de legea națională a acestuia.

(5) Părțile pot stabili în conținutul convenției arbitrale regulile de desemnare a arbitrilor, desemnarea arbitrilor fiind astfel guvernată de legea aplicabilă convenției arbitrale, în caz contrar, desemnarea arbitrilor este guvernată de legea aplicabilă procedurii arbitrale.

(6) Condițiile de formă exterioară ale convenției arbitrale internaționale sunt guvernate de legea locului încheierii convenției arbitrale internaționale.

(7) Validitatea convenției arbitrale, indiferent de tipul acesteia, nu poate fi contestată pe motivul nevalabilității contractului principal.

(8) Validitatea convenției arbitrale în varianta clauzei compromisorii nu poate fi contestată atât timp cât litigiul asupra fondului contractului internațional nu s-a născut încă.

ART. 66. Constituirea tribunalului arbitral

(1) În ipoteza constituirii tribunalului arbitral potrivit convenției arbitrale sau manifestării subsecvente de voință, legea aplicabilă convenției arbitrale este și legea aplicabilă prevederilor referitoare la constituirea tribunalului arbitral din conținutul convenției arbitrale.

(2) Dacă părțile nu au stabilit în momentul încheierii convenției arbitrale sau ulterior încheierii ei principiile constituirii tribunalului arbitral, lex fori guvernează chestiunea constituirii tribunalului arbitral, respectiv tribunalul statal de la sediul arbitrajului procedează la numirea, revocarea sau înlocuirea arbitrilor, atunci când este sesizat de partea interesată, iar dacă sediul arbitrajului nu coincide cu locul arbitrajului, forul competent a dispune numirea, revocarea sau înlocuirea este cel de sediul arbitrajului.

(3) Dacă părțile stabilesc în conținutul convenției arbitrale regulile cu privire la numirea, revocarea sau înlocuirea arbitrilor precum și cele privind recuzarea arbitrilor, incidentul recuzării va fi guvernat de legea aplicabilă convenției arbitrale.

CURTEA DE ARBITRAJ COMERCIAL, MARITIM ȘI FLUVIAL DE PE LÂNGĂ FUNDAȚIA CARDINAL POINTS

(4) Dacă părțile nu stabilesc în convenția arbitrală nici regulile cu privire la numirea, revocarea și înlocuirea arbitrilor și nici pe cele privind recuzarea arbitrilor, incidentul recuzării este guvernat de „**lex fori**”.

(5) Dacă în convenția arbitrală părțile au stabilit reguli privind numirea, revocarea, înlocuirea arbitrilor, însă nu au stabilit reguli privind recuzarea lor, recuzarea arbitrilor va fi guvernată de „**lex fori**”, iar numirea, revocarea, înlocuirea arbitrilor este guvernată de legea aplicabilă convenției arbitrale.

(6) Dacă în cuprinsul convenției arbitrale părțile nu au stabilit reguli privind numirea, revocarea, înlocuirea arbitrilor, dar au stabilit reguli privind incidența recuzării, recuzarea va fi guvernată de legea aplicabilă convenției arbitrale, iar numirea, revocarea, înlocuirea arbitrilor, de „**lex fori**”.

(7) Instanța statală română de la sediul arbitrajului se pronunță asupra recuzării prin hotărâre definitivă, iar asupra numirii, revocării, înlocuirii arbitrilor prin încheiere, care nu este supusă niciunei căi de atac, fiind astfel aplicate principiile dreptului comun al arbitrajului voluntar privat privind numirea arbitrilor, soluționarea cererii de recuzare și înlocuirea arbitrilor.

(8) Arbitrul poate fi recuzat:

- a) când nu are calificarea stabilită de părți;
- b) când exista o cauză de recuzare dintre cele prevăzute de procedura arbitrală adoptată de părți sau în lipsă de arbitri;
- c) când împrejurările induc o îndoială legitimă privind independența și imparțialitatea arbitrului.

(9) O parte nu poate recuza un arbitru pe care l-a desemnat sau la a cărui numire a contribuit, decât pentru o cauză de care a luat cunoștință după numire, Tribunalul arbitral și cealaltă parte trebuind a fi înștiințate fără întârziere de motivul de recuzare.

ART. 67. Procedura arbitrală

(1) Părțile pot stabili direct procedura arbitrală, în sensul că ele creează, generează, de regulă în conținutul convenției arbitrale, regulile de procedură arbitrală sau prin referire la regulile de procedură arbitrală ale unei instituții permanente de arbitraj ori pot supune procedura arbitrală unei legi procedurale la alegerea lor.

(2) Dacă părțile nu au procedat conform celor de mai sus tribunalul arbitral stabilește procedura pe calea uneia din modalitățile de mai sus.

(3) Indiferent de titularul stabilirii procedurii arbitrale internaționale sau indiferent de modalitatea propriu-zisă de stabilire a regulilor de procedură arbitrală, procedura arbitrală este guvernată de principiul egalității părților, principiul dreptului la apărare, principiul contradictorialității.

(4) Legea aplicabilă procedurii arbitrale internaționale guvernează toate fazele succesive din momentul sesizării arbitrajului și până la momentul pronunțării sentinței arbitrale, însă în conținutul convenției arbitrale internaționale părțile pot stabili o serie de chestiuni (ex. constituirea tribunalului arbitral), care vor fi astfel guvernate de legea aplicabilă convenției arbitrale internaționale, nu de cea aplicabilă procedurii arbitrale internaționale.

(5) În arbitrajul internațional durata termenelor prevăzute pentru soluționarea litigiului intern se dublează, prin excepție de la prevederi termenul prevăzut la alin.(4) nu se dublează, în cazul în care partea/părțile cu domiciliul în străinătate au ales un domiciliu în România, unde urmează să se facă toate comunicările privind litigiul arbitral.

(6) Dacă părțile nu au convenit expres la prelungirea arbitrajului și nu a intervenit niciun motiv de prelungire a termenului prevăzut în prezentele reguli, tribunalul arbitral pronunță hotărârea în termen de cel mult 12 luni de la data constituirii.

ART. 68. Limba în care au loc dezbaterile

(1) Dacă locul arbitrajului este pe teritoriul României dezbaterile se desfășoară în limba română sau într-o limbă de circulație internațională, în cazul în care toți arbitrii sunt străini și au ajuns la consens. În caz contrar se aplică prevederile din teza I.

(2) Dacă o parte nu cunoaște limba în care se desfășoară dezbaterile, la cererea și pe cheltuiala ei tribunalul arbitral îi asigură serviciile unui traducător.

(3) Părțile pot să participe la dezbateri cu traducătorul lor.

(4) În orice situație dezbaterile se desfășoară în prezența unui traducător desemnat de tribunalul arbitral.

ART. 69. Măsuri provizorii

(1) Părțile pot stabili în cuprinsul convenției arbitrale imposibilitatea dispunerii de măsuri provizorii sau conservatorii de către tribunalul arbitral, în caz contrar, atât instanța statală cât și instanța arbitrală, atât înaintea arbitrajului cât și în cursul arbitrajului, pot dispune în acest sens.

(2) În situația în care partea vizată nu se supune măsurii dispuse de tribunalul arbitral însuși, tribunalul arbitral poate cere concursul tribunalului competent, care aplică propria lege.

(3) Dispunerea de măsuri provizorii de arbitru sau judecător poate fi subordonată dării unei cauțiuni adecvate.

(4) În materia cauțiunii arbitrale se aplică principiile cauțiunii judiciare prevăzute de art.1057-1064 coroborate cu art.1085 din Codul de Procedură civilă român.

ART. 70. Administrarea probelor

(1) Se realizează de tribunalul arbitral care soluționează procesul arbitral internațional, administrarea probelor fiind guvernată de legea procesuală română, respectiv regulile de procedură arbitrală emise de instituția permanentă de arbitraj, de Codul de procedură civilă român, precum și principiile procesuale conținute în documente internaționale în materia arbitrajului, pe care România le-a ratificat.

(2) Administrarea probelor nu este posibilă în fața supraarbitrului sau, cu acordul părților în fața unui arbitru din compunerea tribunalului arbitral.

(3) Tribunalul arbitral sau părțile, de acord cu tribunalul arbitral, pot solicita concursul instanței statale de la sediul arbitrajului, care aplică legea procesuală română.

(4) Dacă părțile au stabilit în conținutul convenției arbitrale principiile administrării probelor, legea aplicabilă convenției arbitrale este cea aplicabilă și administrării probelor în litigiul arbitral internațional.

ART. 71. Competența tribunalului arbitral

(1) Excepția de necompetență trebuie invocată obligatoriu în momentul procedural anterior prezentării apărărilor asupra fondului.

(2) Prerogativa Tribunalului arbitral de a decide asupra propriei competențe de soluționare a litigiului are ca regim juridic legea aplicabilă procedurii arbitrale.

(3) În ipoteza formulării unei cereri având același obiect, deja pendinte între aceleași părți în fața unui tribunal statal sau arbitral, posibilitatea sau obligativitatea suspendării litigiului arbitral este guvernată de legea procedurală română, fiind aplicabile principiile suspendării litigiului prevăzute de art. 411- 415 din CPC.

ART. 72. Dreptul aplicabil fondului litigiului

(1) Tribunalul arbitral determină legea aplicabilă fondului litigiului, dacă aceasta nu a fost aleasă de părți.

(2) Părțile pot stabili direct sau indirect legea aplicabilă fondului contractului internațional, direct prin exprimarea voinței în cuprinsul contractului principal, fie în cuprinsul unui instrument separat, indirect prin referire la condițiile generale ale unui contract standard.

(3) Dacă părțile nu au determinat legea aplicabilă fondului litigiului internațional, tribunalul arbitral va proceda la stabilirea acesteia, aplicând legea considerată a fi adecvată fondului contractului internațional.

(4) Fie că legea contractului a fost stabilită de părțile însele, fie de tribunalul arbitral, acesta din urmă va ține seama de uzanțele și regulile profesionale.

(5) Dacă părțile au optat pentru instituția română permanentă de arbitraj, legea aplicabilă fondului litigiului este legea română de drept substanțial, cu condiția ca locul executării contractului internațional să fie în România, iar sediul instanței permanente de arbitraj să se afle în România.

(6) În baza principiului *lex voluntatis* pot fi aplicate dispoziții de drept material din dreptul european, nu numai din sistemul de drept național.

(7) Statuarea în echitate este posibilă dacă există autorizare expresă a părților prin convenția arbitrală și dacă legea ce reglementează arbitrajul permite acest lucru, respectiv arbitrul nu poate înlocui cu uzanțele decât dispozițiile facultative ale legii aplicabile contractului internațional.

ART. 73. Hotărârea arbitrală

(1) Este pronunțată cu procedura convenită de părți, respectiv de a conveni cu privire la numărul necesar de voturi pentru pronunțarea hotărârii arbitrale.

(2) Dacă părțile nu stabilesc numărul necesar de voturi hotărârea se ia cu majoritate de voturi, iar în caz de paritate prevalează votul care se realizează votului supraarbitrului.

(3) Hotărârea arbitrală trebuie constatată printr-un înscris, cerința fiind îndeplinită prin scrierea în integralitate a hotărârii arbitrale-parte introductivă, considerente, dispozitiv.

(4) Cerința întocmirii minutei nu este reglementată în ipoteza arbitrajului internațional.

(5) Hotărârea arbitrală trebuie motivată, cu excepția situației în care părțile au declarat expres ca ea să nu fie motivată și situația în care părțile au stabilit o procedură arbitrală în care nu este obiceiul de a se motiva hotărârea și părțile sau una dintre ele nu au cerut în mod expres, înainte de redactarea sentinței arbitrale, ca acesta să fie motivată.

(6) Hotărârea arbitrală trebuie datată și semnată de toți arbitrii, trebuie să cuprindă și mențiuni cu privire la locul pronunțării, regimul juridic al acțiunii în anulare fiind cel de la locul arbitrajului.

(7) Hotărârea arbitrală este executorie și obligatorie de la comunicarea acestora părților.

(8) Hotărârea arbitrală poate fi atacată cu acțiune în anulare în situațiile:

a) părțile au stabilit în mod direct aplicarea legii procedurale române litigiului internațional;

b) părțile au stabilit indirect aplicarea legii procedural române, respectiv au optat pentru arbitraj instituțional român;

c) părțile au stabilit în mod direct locul arbitrajului în România.

(9) În cuprinsul convenției arbitrale părțile pot stabili tipul de hotărâri arbitrale ce pot fi pronunțate în litigiul arbitral internațional, iar dacă părțile stabilesc imposibilitatea pronunțării de hotărâri arbitrale parțiale, tribunalul arbitral nu poate pronunța astfel de hotărâri.

ART. 74. Cheltuielile arbitrale

(1) Părțile pot stabili modalitatea de suportare a onorariilor sau cheltuielilor de deplasare ale arbitrilor, în caz contrar se suportă de partea care i-a numit.

(2) În ipoteza tribunalului arbitral unipersonal, onorariul și cheltuielile de deplasare ale arbitrului unic se suportă în cote egale de părți, același principiu fiind aplicabil și în cazul suprarabitrului.

ART. 75. Reguli procedurale arbitrale de aplicare subsidiare

Dacă părțile nu au stabilit direct sau indirect (prin desemnarea în calitate de organizatoare a arbitrajului a instituției permanente de arbitraj) aspectele privind constituirea tribunalului arbitral, procedura arbitrală, hotărârea arbitrală, completarea, comunicarea și efectele acesteia, aspectele mai sus menționate vor fi soluționate prin aplicarea reglementărilor procesual civile din materia litigiului arbitral intern.

ART. 76. Efectele hotărârii arbitrale străine

(1) Sentința arbitrală internațională este străină dacă s-a pronunțat într-un stat străin și nu este considerată hotărâre națională în România, respectiv sentința arbitrală s-a pronunțat pe teritoriul altui stat decât statul român pe de o parte, respectiv sunt elemente de extraneitate semnificative, care ar conferi astfel caracter străin sentinței arbitrale pronunțate chiar pe teritoriul României, pe de altă parte.

(2) Sentința arbitrală de arbitraj internațional este recunoscută și poate fi executată în România, dacă diferendul poate fi soluționat pe cale arbitrală în România și dacă sentința nu contravine ordinii publice drept internațional privat român.

(3) Verificarea regularității internaționale se realizează din oficiu de instanța statală română competentă material și teritorial, respectiv tribunalul în raza căruia se află domiciliul, respectiv sediul celui căruia i se opune respectiva hotărâre arbitrală.

(4) Recunoașterea hotărârii arbitrale străine se poate cere atât pe cale principală, cât și pe cale incidentală, cererea de recunoaștere întrerupând cursul prescripției dreptului de a cere executarea silită.

(5) Documentele atașate la cerere sunt hotărârea arbitrală și convenția de arbitraj, în original sau copie, iar dacă acestea nu sunt redactate în limba română petentul trebuie să anexeze traducerea ce trebuie să fie certificată de conformitate.

(6) Constituie impediment al recunoașterii sau executării hotărârilor arbitrale străine pe teritoriul României anularea ei în statul în care sau după legea căruia a fost pronunțată, pentru motivele prevăzute de art.1129 lit a-e din Codul de Procedură Civilă român, respectiv prev. de art. 9 pct 1. lit a-d din Convenția de la Geneva, precum și faptul că sentința arbitrală nu a devenit încă obligatorie pentru părți sau a fost anulată ori suspendată în statul în care a fost pronunțată

(7) Sancțiunea nerespectării regularității hotărârii arbitrale străine este respingerea în integralitate a cererii de recunoaștere sau executare .

(8) Suspendarea judecării cererii poate avea loc dacă instanței statale ce a pronunțat hotărârea arbitrală i s-a cerut anularea sau suspendarea executării hotărârii arbitrale.

(9) Dacă instanța de exequator a dispus suspendarea procesului de exequator, iar partea ce a formulat cererea a solicitat plata unei cauțiuni, instanța poate dispune ca depunerea să fie făcută de cealaltă parte.

(10) Soluționarea cererii de recunoaștere sau executare a hotărârii arbitrale se face cu citarea părților și se termină cu darea unei hotărâri ce poate fi atacată cu apel sau se dă fără citarea părților dacă din hotărâre rezultă că pârâtul a fost de acord cu acțiunea.

(11) Hotărârea arbitrală străină, astfel recunoscută, beneficiază în România de forța probantă cu privire la situațiile de fapt pe care le constată.

(12) Instanța română de exequator nu poate proceda la examinarea hotărârii arbitrale străine pe fondul litigiului.

CAPITOLUL II. DISPOZIȚII SPECIALE PRIVIND ARBITRAJUL AD-HOC

Art. 77. Arbitrajul ad-hoc

(1) În cazul unui arbitraj ad-hoc organizat de părți pentru soluționarea unui litigiu determinat, **CURTEA DE ARBITRAJ COMERCIAL, MARITIM ȘI FLUVIAL DE PE LÂNGĂ FUNDAȚIA CARDINAL POINT**, le poate acorda asistență, la cererea lor comună sau a uneia dintre ele, urmată de acceptarea celeilalte părți, formulate în scris și cu plata taxelor arbitrale.

(2) Asistența **CURȚII DE ARBITRAJ COMERCIAL, MARITIM ȘI FLUVIAL DE PE LÂNGĂ FUNDAȚIA CARDINAL POINT**, în arbitrajul ad-hoc constă în următoarele activități sau numai în unele dintre ele, potrivit înțelegerii cu părțile:

a) Numirea, în conformitate cu convenția arbitrală, cu Regulile de procedură convenită de părți sau cu prezentele Reguli de procedură, a arbitrilor și a supraarbitrului și, în general, îndeplinirea sau după caz, verificarea îndeplinirii formalităților de constituire a tribunalului arbitral, precum și evaluarea onorariile arbitrilor astfel numiți;

b) Punerea la dispoziția părților a prezentelor Reguli de procedură arbitrală, precum și a unei liste de arbitri, ambele având caracter facultativ pentru părți;

c) Furnizarea, la cererea arbitrilor, de date, informații sau documentații referitoare la soluțiile doctrinare și a jurisprudențiale într-o anumită problemă;

d) Asigurarea accesului la serviciile de secretariat ale arbitrajului, constând în operațiuni privind primirea, înregistrarea și evidența corespondenței, citarea părților și comunicarea actelor, emiterea diverselor înștiințări către părți și arbitri, consemnarea dezbaterilor în încheieri de ședință, îndosarierea actelor, întocmirea și păstrarea registrelor, precum și orice alte asemenea lucrări necesare bunei desfășurări a arbitrajului;

e) Asigurarea unui spațiu corespunzător pentru desfășurarea procesului arbitral;

f) Urmărirea și facilitarea arbitrajului astfel încât aceasta să se desfășoare în bune condiții și să se finalizeze în termenul stabilit;

g) Examinarea, la cerere, a proiectului de hotărâre arbitrală sub aspectul formei și/sau al unor probleme de drept, fără însă a se impieța asupra libertății de decizie a arbitrilor.

CAPITOLUL III. DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

ART. 78. Intrarea în vigoare

(1) Prezentele reguli intră în vigoare la data aprobării prin **Hotărârea Consiliului Director al FUNDAȚIEI CARDINAL POINT**.

(2) De la data intrării în vigoare orice alte dispoziții contrare se abrogă.

ART. 79. Dreptul aplicabil

Tribunalul arbitral va aplica dreptul comun cuprins în Codul de procedură civilă, cât și dispozițiile cuprinse în **Convenția europeană de arbitraj comercial internațional, încheiată la Geneva la 21 aprilie 1961, și respectiv dispozițiile Regulamentului de Arbitraj al Comisiei Națiunilor Unite pentru Drept Comercial Internațional, adoptat la 15 decembrie 1976 (UNCITRAL) și modificat la 6 decembrie 2010, în măsura în care respectivele dispoziții nu contravin prezentelor reguli.**

ART. 80. Traducerea regulilor de procedură

Prezentele reguli se vor traduce într-o limbă de circulație internațională. În cazul în care există neconcordanțe între textul tradus și versiunea în limba română, va prevala versiunea în limba română.

**PREȘEDINTE,
TĂRNICERIU Radu Dimitrie
L.S.**